

۲۱ تیر ۱۳۱۵

۱۹ روسته ۲۰۰۶

سرکار ژاله خانم بسیار عزیز

سیدانند از تماشای کتاب مرصعی صفت
 خوشحال شدم. مستوانم نویسم نه بیشتر
 از خودتان بلکه بهمان اندازه‌ی شما
 زبان ما بسیار شیرین و همه جانین و سگارا
 ولی در جهان بنیم راست و اندیشه‌های
 سحران و نویسندگان مادر جان محدودی
 زبان ما می‌اند و حال آنکه در قیاس با شعرهای
 اینها، آنچه شما و همراهان شامی سرانید، بسیار
 زیباتر و پرحلاوت و دلگشاینده است.
 امیدوارم که این کتاب به محافل ادبی
 جماعت فرهنگیان راه باز کند و زحمت
 سالان دراز شما را که در میان خودمان
 پاداشی در خوردنی باید، این کافران
 حری! از خدای خبر! اجرا کنند.
 سدرت و بزراد باشد و موزه‌ها